

EN ROBOT REKKER OPP HÅNDEN

Hva kan man gjøre når en elev er for syk til å møte til undervisning, men likevel har lyst til å delta? Det finnes en løsning – møt AV1.

Spesialpedagog Torhild Linnea Olsen tv, rektor Anne Myklebust og spesialpedagog Magnus Dale har så langt hatt gode opplevelser med roboten AV1.

EpilepsiNytt sitter på kontoret til rektor Anne Myklebust på Solberg skole, som ligger på Spesialsykehuset for epilepsi (SSE). Intervjusettingen er litt utenom det vanlige. Det er en robot i rommet, og det er nesten umulig å unngå å titte bort på den lille, hvite krabaten.

Men først lar vi rektoren fortelle litt om Solberg skole.

– Hit kommer elever som oftest for en kort periode på bare et par uker. Her har vi mange muligheter for å hjelpe eleven. Vi har tilgang til teknologi, og kan gjøre utredning og kartlegging som er til hjelp for både hjemkommunen og eleven, samtidig som vi kan gi spesialpedagogiske tips om hvordan eleven kan lære best, forteller Myklebust.

Rektoren forklarer at Solberg skoles oppdrag er å undervise, kartlegge, utrede og observere, samt bidra til kompetansespredning.

– Ikke alle kommuner er nok helt klar over oss. De blir det selvsagt når barna er her, men vi vil gjerne ha flere telefoner fra hjemkommunene, sier Myklebust.

Hun mener det er forskjeller når det gjelder tilbudet rundt i landet, særlig innenfor teknologien, men synes at det bedrer seg.

TESTER MYE TEKNOLOGI

– Hva med lærerne? Kan de betjene teknologien som de på et vis er satt til å både bruke, promotere og vise vei for?

– Det er en utfordring selvsagt, men man må jo, man kan ikke si at man ikke vil. Hos oss ser vi hvert fall at uavhengig av alder er alle positive til å lære, men eldre kan bruke noe lengre tid enn de unge som har vokst opp med dette. De unge har det nesten i ryggmargen og er utlærte i så måte, forklarer rektoren.

Under intervjuet blir det opplagt at om det er robot, nettbrett, videokonferanse eller personlig tilstedeværelse: Læreren er den som betyr mest.

– Gode lærere bedriver god

Rektor Anne Myklebust på Solberg skole.

// Den eksisterer rett og slett for å fjerne følelsen av isolasjon og utenforskap hos elever som ikke kan delta i undervisningen på grunn av sykdom.

pedagogikk uavhengig av hvilken teknologi som tas i bruk, forklarer Myklebust.

– *Blir det da under rekruttering av nye lærere ekstra viktig med digital kompetanse?*

– Det er en forutsetning at man er villig til å henge med, her vil vi være i forkant. Resultatet er jo at det er så mange apper at man går litt vill. Man må passe seg for å ikke kaste seg på alt som kommer. Her prøver vi ut mye teknologi og anbefaler noe videre, men det er en jungel der ute, forklarer Myklebust.

ENKLERE Å DELTA

AV1 er noe helt annet enn hva Solberg skole har vært borte i tidligere. Roboten er på ingen måte et teknologiprojekt for å forbedre læring eller oppnå et fjernt digitalt mål. Den eksisterer rett og slett for å fjerne følelsen av isolasjon og utenforskap hos elever som ikke kan delta i undervisningen på grunn av sykdom. Den skal ganske enkelt bidra til at man kan delta.

– Den ble utviklet av det norske firmaet "No isolation". AV1 er en søt,

liten kar som fungerer på en helt utrolig måte. I går var jeg i begravelse til en gutt som var så syk den siste tiden, og som hadde en slik en i klasserommet for å holde kontakten med skolekamerater og venner. I alle talene under begravelsen ble det nevnt hvilken glede den hadde gitt ham, forteller en tydelig rørt Myklebust.

– AV1 kan selvsagt være i klasserommet for å hjelpe til med læring, men den kan også bli tatt med på bursdag etterpå. Og det gjør at en liten gutt kan få være med likevel. Det løser selvsagt ikke alle problemer, men for noen som har mye sykefravær, løser den mye. Man kan følge med, og til og med rekke opp hånden, og dermed delta i undervisningen så mye som man orker. Brukeren ser gjennom AV1s øyne på et nettbrett, og styrer roboten derfra, forteller rektoren.

– Så kan man si at man har videokonferanse fra før, slik som Skype og Facetime, men det er noe helt eget med det å ha denne roboten i klasserommet, som gjør det morsommere for barn og unge.

IKKE BILLIG

Solberg skole begynte å bruke roboten nå i høst, og har nå fem stykker som de leier ut gratis. Det kan de gjøre fordi det er finansiert gjennom en ideell stiftelse. For det er slik at roboten faktisk koster en hel del penger.

– Det er ingen tvil om at dette koster. Hvis man går på leverandørens hjemmesider, ser man at det langt i fra er gratis. Men spørsmålet blir jo fort om det er kostbart i forhold til alternativet? For hva er alternativet da? Det koster å ikke la folk fullføre utdanningen sin også! forklarer Myklebust engasjert.

Men hva skaper Solberg skole nå av behov? Skaper de en forventning om at dette skal bli tilgjengelig hos alle kommuner, uavhengig av økonomisk situasjon?

Det er ikke rektor Myklebust særlig engstelig for. I tråd med Solberg skoles oppdrag mener hun det er ekstremt viktig å finne frem til det beste tilbudet

for brukeren. Det økonomiske løftet er det opp til andre å finne rom for.

PERSONVERNET MÅ IVARETAS

To av de ansatte ved Solberg skole som har mest erfaring med AV1 i undervisningen er spesialpedagogene Torhild Linnea Olsen og Magnus Dale. Begge to har så langt hatt gode opplevelser med den nye teknologien.

– AV1 er veldig søt. Vi har hatt han med på møter i lærergruppa. Det er viktig å vite at personvernet er godt ivarettatt. Alt er kryptert og sikret. Det er veldig viktig å vite, og det er nesten en forutsetning for at et slikt system skal kunne brukes. Det er heller ingen ting som lagres, alt er i sanntid, forteller spesialpedagogene.

– De som er mye borte fra skolen eller er innlagt på sykehus, kan ha denne i klasserommet og få med seg hva som skjer. Vi har også hatt elever som har hatt den i dåp og konfirmasjon, forteller Torhild.

Magnus legger til at de opplever at for noen kan AV1 faktisk bli en kompis. Men selv om roboten løser noen

problemer, er den ikke en magisk løsning på alt.

– Det er veldig forskjell fra elev til elev hva de får til. Man må være opplagt for å være på skolen selv om man sitter hjemme og følger med via en robot og nettbrett, sier Magnus, som også er superbruker og IT-lærer på Solberg. Det har gjort at han har god kjennskap til roboten. I tillegg til de opplagte funksjonene er han også imponert over selve byggekvaliteten og selvsagt over den lave brukerstærskelen for å ta AV1 i bruk.

– Den tåler det meste. Den kan ramle i bakken uten å knuses. Læreren som har den stående i klasserommet trenger null teknisk innsikt. Det er selvsagt greit at læreren har sett hvordan det funker fra nettbrett-siden, men den er jo hos eleven. Utfordringen er personvern. Læreren må huske at roboten er der, og slå den av hvis noe ikke skal høres. Man må nesten tenke at roboten er eleven. Hvis man gjør det, da går det greit. Det er bare å plugge i strøm og resten går av seg selv, forteller Magnus.

– Den skal stå på pulten og være eleven. Man kan også velge å delta

som en passiv deltager, altså bare sitte i ro og følge med. Det kan jo være aktuelt hvis dagsformen ikke er optimal, forklarer Torhild.

REKKER OPP HÅNDEN

Magnus fyrer opp AV1. Den ser rundt i rommet. Vi får en demonstrasjon av hvordan det er å titte fra nettbrett-siden. Bildet veksler mellom dårlig og godt, godt på Wifi, dårligere på mobiloppkobling. Det er her som i resten av samfunnet. Infrastrukturen må være god, men da er det selvsagt flott at det finnes flere muligheter for oppkobling.

AV1 "rekker opp hånden". Det symboliseres med at hodet lyser opp i en bestemt farge. Det ville altså vært et tegn til en lærer om at eleven i den andre enden har et innspill. Det hele føles merkelig. AV1 har utvilsomt en tilstedeværelse som gjør at man tenker mer person enn teknologi, og man kan lett forstå argumentasjonen om at dette gir en helt annen tilstedeværelse enn vanlig videokonferanse. AV1 er eleven og eleven er AV1. Fremtiden er kanskje ikke så skremmende, men full av muligheter og kanskje langt færre knuste drømmer?

Anbefaler AV1 til andre

Vetle Israelsson var en av de første som fikk benytte seg av AV1 gjennom Solberg skoles utlånsordning. Det har absolutt vært en suksess.

– Han fikk utlevert sin robot i august i år, og han skal få lov til å låne den i et helt år. Det er ingen tvil om at dette er et hjelpemiddel som er til stor hjelp, forteller mor, Maria Israelsson.

Maria kan fortelle at så langt har AV1 vært med på både dåp og konfirmasjoner over hele landet mens Vetle har hatt sykehusopphold.

– AV1 er veldig lett å styre. Den hjelper når det gjelder savnet av de og det som Vetle ikke kan oppsøke. Det er lettere og bedre å bruke AV1 enn det er å bruke Skype eller telefon. Vetle kan styre kameraet selv og se det han vil se. Han kan også rekke opp

hånda eller velge å bare være til stede, forteller Maria.

Hun forteller at noen tekniske utfordringer har det vært. Disse har hovedsakelig vært knyttet til dårlig mobildekning. Selve roboten har fungert svært godt, og hun er ikke i tvil om at dette er noe som kan anbefales andre.

– Hvis foreldre har muligheten til å skaffe AV1, så vil vi anbefale det. Vi håper at det på sikt også kan bli et prisforhandlet hjelpemiddel for alle barn som av ulike årsaker er lenge borte fra skole, venner eller deler av familien.

Vetle Israelsson. Foto: Privat